

for industri- og erhvervsaffald som for indsamlinger fra private husstande.

Endvidere giver loven ikke mulighed for at sikre, at virksomhedernes pap- og papiraffald går til genanvendelse. Desuden bortskaffes industriaffald i modsætning til husholdningsaffald af private virksomheder, som ikke arbejder i kommunal regie.«

Det fremgår tillige af redegørelsens side 2, at det må frygtes, at det med lovens nuværende udformning vil kunne være vanskeligt at sikre en stabil og øget indsamling af sådanne materialer fra erhvervsaffald.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Tove Lindbo Larsen, er udsendt i offentligt hverv, skal jeg på hendes vegne gøre nogle bemærkninger.

Socialdemokratiet kan tiltræde lovforslaget, som vi finder er overordentlig nyttigt og ønskeligt at få gennemført. Vi kan stemme for det ændringsforslag, som miljøministeren har fremsat. Derimod kan vi ikke stemme for de ændringsforslag, som SF har fremsat. Vi mener, at de er af ganske forsvindende betydning.

Venstresocialisterne har stillet et ændringsforslag uden for betænkningen, som indeholder en bestemmelse om, at kommunerne skulle have fortrinsret til køb af virksomhedernes genanvendelige materialer. Det er et forslag, som socialdemokratiet ikke kan stemme for. Vi finder ikke, at det vil være rigtigt at pålægge virksomhederne begrænsninger i adgangen til at afhænde deres genanvendelige produkter bedst muligt. Det, at virksomhederne derved kan reducere deres omkostninger, øger deres interesse for genanvendelsen. Hvis kommunerne vil være med og skaffe sig genanvendelige materialer, må de naturligvis gå ind økonomisk på lige fod med de private virksomheder, der kan anvende de samme materialer.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod venstresocialisternes ændringsforslag.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal komme med en begrundelse for de ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet.

Hr. Camre sagde, at disse ændringsforslag havde forsvindende ringe betydning. Sådan tror jeg ordene faldt. Jeg tror ikke, hr. Camre har læst de ændringsforslag rigtigt.

Det første forslag går på en ændring af § 2, stk. 2, i loven. Genanvendelseslovens § 2, stk. 2, er en bestemmelse, der i det store og hele svarer til den, skal vi sige berygtede § 1, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven. I det øjeblik, man begynder at stille ændringsforslag til den bestemmelse, kan det i hvert fald under alle omstændigheder ikke betragtes som en lille bitte ting, der ikke er værd at ofre opmærksomhed på, for det er faktisk hele grundprincippet for miljøbeskyttelseslovgivningen, der her rokkes ved. Man kan måske sige, at det er lidt sært at starte med genanvendelsesloven, når man vil rokke ved et sådant grundprincip, men vi syntes, at det ville være muligt i hvert fald ved først givne lejlighed at få taget dette spørgsmål op.

Ændringsforslaget indebærer, at miljøinteresserne altid skal tilgodeses, og de økonomiske konsekvenser, omkostninger osv. kan tilgodeses i denne afvejning. Det er, hr. Camre, et grundlæggende brud med det princip, der ellers er lagt til grund i miljøforvaltningen her i landet.

Man kan måske indvende mod dette ændringsforslag, at det er noget pjat at fremsætte det, for det får givetvis ikke flertal i folketinget. Ikke desto mindre er der næppe tvivl om, at det princip i miljøforvaltningen, som ministerens lovforslag er udtryk for, næppe kan holde ret meget længere, hvis man vil have en effektiv miljøforvaltning. Derfor skal forslaget nok så meget ses som et forsøg på at få gang i debatten om dette princip.

Med hensyn til det andet ændringsforslag bebudede jeg under førstebehandlingen, at vi ville fremsætte et om, at miljøministeren skal udstede bekendtgørelser, når der foreligger produkter, der medfører særlig miljøbelastning ved bortskaffelsen. Når noget medfører særlig miljøbelastning, må det næsten i sig selv være klart, at det må indebære en handlepligt, i dette tilfælde en handlepligt for ministeren.